

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

„DAN“ izhaja vsaki dan zjutraj; tudi ob nedeljah in praznikih. Vsako nedeljo ima humoristično prilogo „BODEČA NEŽA“. Za ljubljanske naročnike stane „DAN“ s prilogo dostavljan na dom celoletno 20 K, mesečno 1'70 K; brez priloge celoletno 18 K, mesečno 1'50 K. Za zunanje naročnike stane „DAN“ s prilogo celoletno 22 K, četrtletno 5'50 K, mesečno 1'90 K. — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

Neodvisen političen dnevnik
s tedensko humoristično prilogo Bodeča Neža.

Posamezna številka „Dneva“ stane 6 vin.,
ravno toliko številka „Bodeča Neža“.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Frankova ulica številka 6.
Dopisi se pošiljajo uredništvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: petlet vrsta 15 v, četrtnice, poslana in zahvale vrsta 20 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Odgovorni urednik Radojko Koren.

Last in tisk „Niteljske tiskarne“.

Telefon številka 118.

Berchtold poklican k prestolonasledniku.

Sestanek carja z rumunskim kraljem. — Ministrska kriza na Francoskem rešena. — Dogodki v Italiji. — Boji v Albaniji.

Vidov dan.

Danes je Vidov dan. Lansko leto smo prvič tudi Slovenci proslavili Vidov dan, eden najvažnejših dni v zgodovini srbskega plemena.

Na Vidov dan je bila na Kosovem polju uničena srbska vojska kneza Lazarja, na bojišču je obležal sam čestiti knez in z njim tisoči viteзов, velikašev in vojakov, cvet srbske države. S katastrofo Vidovega dne se pričinja pravi konec srbskega carstva. Od tedaj je Srbija pala v oblast in vazalstvo turškega sultana Bajazita, sina v Kosovski bitki umorjenega sultana Murata. Usodepolna kosovska bitka je vrgla srbsko pleme v petstoletno sužnost, uničila mu državo, a z državo je propadla tudi vsa srbska moč in slava, propala je velika srbska kultura srednjega veka, katere žive dokaze še danes vidimo v višini tedanje evropske umetnosti stoječih manastirjev, kraljevskih zadužbinah itd. Za celih petsto let je težka roka Vidovega dne ustavila razvoj srbskega plemena, kakor tudi celokupnega Jugoslovanstva.

Dušan Silni je ustvaril veliko močeno, slovansko državo na Balkanu, ki je bila namenjena, da v svojem nadaljnjem razvoju združi v sebi vsa jugoslovanska plemena in jih formira in asimilira v eden, enoten narod. Da ni bilo turške najezde in usodepolnega poraza srbske vojske na Vidov dan, danes nam sodobnikom docela formirani narodov, kakor so Francozi, Nemci, Angličani itd. ne bi bilo več reševati jugoslovanskega problema, temveč bi bil najbrže tudi mi narod z enostavnim imenom, z enotnim književnim in narodnim jezikom, z dolgo skupno preteklostjo, z državno, kulturno in nacionalno tradicijo, sploh z vsemi obležji naroda, ki je stopil v tretjo dobo svojega življenja. Ali prišlo je drugače. Ostali smo razkropljeni na vse štiri vetrove, v mnogih državah, pod različnimi plemenskimi imeni, pod različnimi kulturnimi uplivi, raztrgani in odločeni, smo se razvijali vsak na svojo oko, v svojo smer, brez trdne medsebojne vezi. Zato se

še današnje dni vrši stvaranje skupnega naroda jugoslovanskega.

Vendar Vidov dan danes po pet sto letih nima niti za Srbe niti za Jugoslovanstvo oni žalostni pomen, ono črno značenje, kakor je to bilo pred časom balkanskega osvobodjenja.

Vidov dan je danes maščevan, izprana je težka rana kosovskega poraza, petstoletne sramote, ki je težila srbsko orožje. Kumanovska zmagovalna bitka, prolita kri tisočev novokosovskih junakov je izbrislala madež starega Kosova. Vidov dan odslej ni več dan tuge in potlačnosti, on je od tega časa dan slave, osvobodjenja, praznik narodnega veselja, znak novih probujenih narodnih moči, prorok boljše, večje in skupne bodočnosti vseh jugoslovanskih plemen. Udarec kosovskega poraza je za petsto let pogreznil srbsko slavo, srbsko veličino v prah; ali iz tega prahu se je rodila nova sila, ukrnila je iz krvi na Kosovu palih viteзов živa narodna pesem, ki je dolga stoletja držala in poživila narodno zavest zatiranega ljudstva. Kosovska pesem je nutila v njegovem srcu osvetlo, ohranjala mu je spomin stare slave in mu s tem vedno visoko držala nacionalni ideal. Vsi ustanki so se vršili v znamenju maščevanja vidovanske pogibelji, v duhu in podpirani od sile stare narodne tradicije se je rodila k življenju Mlada Srbija Črnega Džordža in Milosa Obrenovića.

Tako se je Srbija prva dvignila od težkega poraza in postala močna država na Balkanu. Danes pa po slavnih krvavih zmagah na Kumanovu in na Bregalnici po osveti Kosova in Slivnice zre Srbija z vedrim okom v bodočnost.

V tem znamenju in v tem duhu se bo proslavljala letošnji Vidov dan v celi Srbiji, po celem Srbstvu in Jugoslovanstvu.

V tem znamenju so goreli številni kresovi pred letom dni po višavah, a v istem smislu praznujmo v bratskem duhu ta jugoslovanski narodni praznik, kot spomin velikega dne!

Slovenci! Kupujte sokolski znak!

Štajersko.

Mariborski Nemci med seboj. Med mariborskimi Nemci vladajo zadnja leta sem velika nasprotstva. Ta nasprotstva so vidna v prvi vrsti med tistim delom Nemcev, ki stoji v ospredju političnih bojov. O teh njihovih bojih smo doslej precej malo pisali in le tu in tam omenili o praskah, ki obstojajo med Vsenemci in nemškonacionalci. Imamo sicer tudi nekake nemške klerikalce, vendar teh je malo in so brez maloštevilnih slovenskih klerikalcev kot stranka ali stranci sploh brezpomembni. Prvo znamenje k ostrejšim spopadom in nasprotstvom je dala zadnja škandalozna poslanca H. Wastiana. Vendar, konečno so se udali vsenemski elementi, zlasti še, ker jim je na pot hodila izjava odvetnika dr. Mravljaga, ki se je za Wastiana javno in odločno potegnil. Sedaj pa prične ti elementi delati znova in očividno z velikim uspehom. Prvo, kar so si ga za enkrat vzeli za cilj, je mariborski občinski svet. Prihodnje leto imamo zopet občinske volitve in takrat hočejo stopiti na plan. To zanje ne bo težko, zlasti ne, ker imajo v nemškem društvu veliko premoč. S tem računajo doslejšnji občinski svetniki, in dosti jih je, ki jih je že danes izjavilo, da prihodnje ne sprejmejo nikakršne kandidature več. Med prve, ki jih bodo stavili vsenemci in ostali kot kandidati na program, spada dr. Mahnert, tukajšnji protestantovski pastor. Nadalje pa se imenuje celo vrsto drugih protestantovskih veljakov. Ko bodo tile enkrat sedeli v občinskem svetu, bo tudi od Rotovškega trga proti Stolnemu trgu zavel ostrejši veter. Že sedanji občinski svet škofiji ni posebno naklonjen. Poznejši bo seveda še desetkrat manj. Radovedni smo, kaj bo storila ta nakani nasproti ostala javnost? Ali se bo našlo zmislja za energičen odpor, ali pa se bo mirno gledalo in pustilo, da bodo Rončeno zavladali nad Mariborom Mahnerti in napravili iz nemškonacionalnega gnezda berlinskega ekspozitura v praviem pomenu besede! Mogoče je seveda vse!

Ciril - Metodova podružnica pri Sv. Barbari v Halozah priredi v ne-

Volitve v Istri.

Hrvatsko-slovenska sloga bo pometla Italijane iz Istre.

deljo, dne 21. junija 1914 na krasnih, senčnatih prostorih domače Posojilnice veliko narodno veselico s prijaznim sodelovanjem sokolskih društev. Spored: 1. Pozdravni govor. Predsednik pripravljalnega odbora g. Ciril Vobič. 2. Sviranje polnoštevne središke godbe pod vodstvom g. Fr. Serajnika. 3. Slavnostni govor. Govori g. dr. Tone Gosak iz Ptuj. 4. Nastop in javna telovadba Sokolov. Tamburanje, ples na prostem, srečolov s krasnimi dobitki. Šaljiva pošta itd. G. Fr. Mesarič bo točil izvrstno Posojilniško vino, svoje gostilniške sotre pa bodo tudi imeli domači kčmarji: gg. Debeljak, Korenjak, Blass in ga. Reicher. Društvo postavi šotore, kavarno, slaščičarno, cvetličarno in šotor za buteljke. Varaždinski Sokol je med drugim tudi obljubil, da uprizori ples »Hrvatsko kolo« v narodnih nošah. Vstop k veselici je vsakemu prost, le sedež pri telovadbi stane 80 vin. Začetek ob 3. popoldne. V slučaju slabega vremena se vrši veselica dne 5. julija 1914 po istem sporedu.

Dnevno.

Avstrijske šole v Albaniji. Kakor se iz Skadra uradno poroča, se je

otvorila tam pred par dnevi z velikanskim pompom zopet nova avstrijska malisorska šola. Učni jezik bo v tej šoli albanški in nemški. Vsak pameten človek se vpraša, čemu naj bo tem albanским roparjem nemški jezik. Ali hoče Avstrija pripravljati tudi v Albaniji tla idealu vseh Nemcev: Vsenemčiji. Albanci naj bi se učili raje hrvatsko - srbski jezik, da se bodo mogli vsaj s svojimi sosedi sporazumeti. Ta fakt je zopet nov dokaz, da se Avstrija kljub slabim izkušnjam z Albanijo in še ničesar naučila. To je res občudovanja vredna prebrisnost naših diplomatov. Prav pretesljiva skrb in naklonjenost napram Albancem. Vsaj polovico te naklonjenosti bi naša vlada pokazala napram slovanskim narodom v naši državi; napram Jugoslovanom, ki so morali nositi radi albanškega nestroja v pretečenih letih toliko vojaških in drugih bremen. Naj da koroškimi in tržaškimi Slovencem slovanske šole. Mislimo, da bi Avstrija z rešitvijo narodnih vprašanj v njenem okvirju bolj pokazala svojo moč na zunan, kot s takim brezmišelnim in dvomljivim luksuzom v Albaniji. Saj menda ne velja izrek napisan na cesarskem dvoru: »Justitia fundamentum regnorum« samo za Albanijo in druge države, ampak prav posebno za-

LISTEK

M. ZEVAKO:

Srce in meč.

Roman iz francoske zgodovine.
(Dalej.)

»Vrv!« je zarohnel stari Pardajan.

Razume se, da je ni imel s seboj! Toda prijel je Ilja pod pazduho in ga odvedel pod žebeli, ki mu ga je bil obljubil.

»Ali hočeš govoriti, ali ne?« je vprašal hladno. »Dam ti minuto časa, da se odločiš.«

Ilj je odgovoril:

»Vidim, da nimate vrvi. Na dvorišču tega dvorca stoji voziček: v njem bi vas bil moral zapeljati v Seno. Položil sem vanj dobro vrv, da vam privečem kamen za vrat. Pošljite po tisto vrv in obesite me: ne povem vam ničesar!«

»Tristo hudičev!« je zagodrnjal Pardajan. »Ta stavec je imeniten!«

»Kar žal mi je, da sem ga primoran ubiti!«

Izdrl je hodalo in dejal z neizpremenjeno hladnim glasom:

»Zato, ker si hraber, te ne obesim. Toda zabodem te, prav v srce, ako ne zineš nemudoma...«

»Tu imate moje srce,« je dejal stari Ilj in si raztrgal telovnik z eno

samo strastno gesto. »Samo, če vam je sveta želja umirajočega, vas prošim, sporočite njegovi svetlosti, da sem umrl smrti zvestih — da sem žrtvoval zanj svoje življenje...«

Pardajana sta ostrmela; nista se mogla ubraniti občudovanja. Vedenje tega starca, ki se je bal smrti tako neizrečeno in je vendar ponujal svoje prsi smrtnemu udarcu, da ostane gospodarju zvest, jima je bilo pojav, ki si ga nista vedela razložiti.

»Gospod de Pardajan,« je izpregovoril zdajci nekdo z drgečecim glasom.

Klativitez se je ozrl in zagledal Iljka, ki je bil prilezel izza soda.

»Ne boj se,« je dejal, »tudi ti prideš na vrsto: najprej tvoj vrli stric, za njim pa ti. Samo smrti se ti ni treba bati; odrežem ti le ušesa.«

»Vem to,« je rekel Iljko, »bled kakor smrt in tresče se od nog do glave. Vem, in da rešim svoja ušesa, vam hočem predlagati kupčijo.«

»Kakšna je ta kupčija?«

»Jaz vem, kje se nahajata ženski, ki ju iščeta...«

»Ti!« je zarjul stari Ilj. »Ne verujite tepcu, gospod!«

»Oprostite, oprostite... Ta teppec ljubi svoja ušesa bolj nego vi življenje. Priznam, da nima prav, ker so ostudna, toda če mu je res kaj do njih in če pove resnico, mu prizanesem!«

»On laže!« je zarenčal stavec,

iztrgal se Pardajanovemu prijemu in skočil proti svojemu nečaku.

Toda še preden je bil pri njem, ga je pograbil Pardajan za vrat in ga izročil v varstvo svojemu sinu.

»Govori!« je dejal Iljko nato.

»Saj ne ve ničesar! On laže!« je kričal Ilj.

»Ne lažem, stric,« je rekel Iljko, ki se mu je vračal pogum z zavestjo, da ne izgubi ušes. »Tisti dan, ko sem dobil povelje, da naj pripravim voz, in ko sem imel posla ravno s tem mladim gospodom, so me storili vsi tisti skrivnostni opravičevali radovednega; ob desetih sem zatorej sledil ekspediciji; videl sem vse. Vem, kje se je ustavila kočija, in pripravljen sem, spremiti gospoda tja.«

»Kam?« je vzkliknil vitez trepetaje.

»V ulico Haš!« je dejal Iljko.

»V ulico Haš!« je vzkliknil vitez osuplo; podoba Alise de Luks mu je stopila takoj pred oči.

Toda saj so bile v ulici še druge hiše razen njene. Saj ni bilo mogoče, da bi imela zaročenka Marijakova takšne stike z maršalom Danvilskim! In če — potem... Vitez je zasluhlil brezdnja v življenju te ženske.

»No, povej,« je povzel, »opiši mi točno tisto hišo...«

»Molči! Molči, podleži!« je molčal stari Ilj. »Ali ne veš, da te da njegova svetlost obesiti, razčetrati, nakolesiti živga?«

»Gospod, hišo je kaj lahko spoznati: na vogalu prečne ulice stoji in vrt ima z zelenimi vrati.«

Besni krič, ki ga je zagnal oskrbnik, je zadostal v dokaz, da govori njegov nečak resnico.

»Teci!« je vzkliknil stari Pardajan.

Toda vitez je stal nepremično. Ves bled je bil.

»Ali dvomiš nad odkritosrčnostjo tega čepca?« Naj gre z nama, in če se je zlagal...«

»Ne. Prepričan sem, da je povedal resnico.«

»Oh, da gospod!« je vzkliknil Iljko in sklenil roke.

Vitez je pomislil, da se je oglašil večkrat v ulici Haš, a je našel vedno zaprta vrata, odkar sta imela z Aliso tisti razgovor. Ali, to ni bila edina skrb, ki se je dvigala v njegovem velikodušnem srcu. Vpraševal se je s tesnobo, kakšno tajnost skriva v sebi Alisino življenje, in kakšno nesrečo bo rodila Deodatu ta skrivnost.

»Pokaži!« je dejal naposled.

»Povešati me mora resnico... ako jo najdem še tam!«

Stari Pardajan ni razumel teh besed, toda pripravil se je, da odide s sinom.

»Podarim vama življenje,« je dejal Iljko in Iljko. »Idita in dajta se obesiti drugod!«

»Gorje mi! Obesim bom prav gotovo!« je zastokal oskrbnik.

»Pričati hočem o vaši zvestosti. Pomirite se: obljubim vam, da obvestim maršala Danvilskega, kako lepo ste se ustavljali vsem grožnjam.«

»Verjamem vam, gospod, in zahvaljujem vas; zakaj to je edino, kar me more rešiti.«

»Dam vam častno besedo, da obvestiva vašega gospodarja,« je rekel vitez.

»To je pa že preveč ceremonij s kujonom, ki je hotel vreči moje truplo v Seno, namesto da bi ga pokopal po krščansko!« je viknil stari klativitez.

»Predober si, dragi sinko; še mene bi skoraj pohujšal. In videl boš, da nama to ne bo v srečo in prospeh!«

Med tem razgovorom je bil Iljko izginil. Gotovo si ni želel prevročje, da bi ostal sam z razjarjenim stricem. Ilj je sedel na praznem sodu, naslanjal glavo med dlan in premišljeval o svoji žalostni usodi. Pardajana sta ga prepustila tem turobnim mislim in zapustila dvorec, da kreneta na avnost proti ulici Haš.

»Kde nek prebiva v hiši z zelenimi vrati?« je vprašal stari vojniki.

»Gotovo kak Danvilov oficir, ki se je utrnil v celotno majhno posadko. Predlagam ti torej, sinko, da počakava noči. Takrat pojdeva in proučiva položaj, spoznava moč posadke in ukreneva vse potrebno, da se posreči naskok na prvi mah.«

specifični unikum, ki se zove avstrijska monarhija. Zato v un s slovenskimi solami v un s pravico napram nam Jugoslovanom. To imamo in moramo odločno zahtevati. Zahtevamo samo to, kar se tako materinsko tvori na troške jugoslovanskih davkoplačevalcev albanskim roparjem.

Dunajski diplomati si razbijajo glave s sestankom ruskega carja in ne vedo, kako bi se ta sestanek razlagali. Ali se bo kaj sklenilo ali ne? Ali se bodo Rumuni udali ruskim vabilom ali ne? V Beogradu se temu smejejo, in neki srbski diplomat je izjavil: »To je naravnost naivno! Ali bi se mogel ruski car osebno izpostaviti nevarnosti, da bi bile njegove ponudbe zavrnjene. Car ali sploh ničesar ne želi od Rumunije, ako pa kaj želi, potem njegov obisk pomeni, da prihaja samo zato, da stavi svoj pečat pod gotovo in sklenjeno stvar. Ta diplomat je pametno govoril, ker samo kak dunajski aristokratski butec si more izmisliti, da bi prišel ruski car v Konstanco vprašati rumunskega kralja, ako bi bil zadovoljen, s tem ali s tem in da se bodo vršila pri sestanku nekaka pogajanja. Za pametnega človeka ostane samo vprašanje: ali je Rumunija obrnila hrbet trozvezni ali ne? Pa tudi na to vprašanje ni težko odgovoriti. Neki srbski politik (in srbski politiki gotovo vedo, zakaj se gre, je izjavil — kakor poročajo zagrebško »Narodno Jedinstvo« — naslednje: »Poset ruskega carja v Rumuniji je za Srbijo večje važnosti, kakor da je car prišel v Beograd.« To je dovolj jasno in na Dunaju naj si nikar več ne razbijajo svojih itak mehkih glav z vprašanjem: kaj se bo zgodilo v Konstanci! Samo pečati in podpisu bodo stavljeni pod že gotovo in sklenjeno stvar in z ono politiko ne bo nič, ki jo zagovarja v »Österreichische Rundschau« — neki »Politikus«, po kateri politiki naj bi Avstrija pridobila za sebe Rumunijo in Bolgarsko, da bi tako dobila novo pot na Egejsko morje, ko ji je pot v Solun zaprla Srbija. Ne, nikjer drugje ni rešitve kot samo v tem, da Avstrija popolnoma spremeni svojo zunanjo in pred vsem notranjo politiko!

Dva sestanka v Konopištu med Viljemom in našim prestolonaslednikom ter v Konstanci med rumunskim kraljem in ruskim carjem — sta važna dogodila teh dni. Pravijo, da hočejo v Konopištu pokazati, da sta Nemčija in Avstrija zvesti zaveznici, v Konstanci pa, da je Rumunija z Rusijo. To so važni pojavi za naš čas.

Celomu svetu hočejo deliti lek-cije naši klerikali. Nedavno je »Slovenec« priobčil članek o krizi v Srbiji in se je povzpelo do smešne trditve, da bo v Srbiji vse drugače izgledalo, ko dobi srbski kmet odločilno moč v politiki. Kdo pa sedaj vlada v Srbiji? Mari meščanstvo, ki ga ni posebno veliko? Mari graščaki, ki jih na Srbskem sploh ni? Ali morda duhovništvo, ki nima kot tako na Srbskem nobenega političnega vpliva in se nahajajo duhovniki (ravnotako kot drugi državljani) v vseh strankah? Ali »Slovenec« ni znan, da so v srbski narodni skupščini skoraj tri četrtine kmetov? Splošno je že znano, da kmet v nobeni državi na svetu nima toliko veljave kot ravno na Srbskem, pa pride »Slovenec« in pravi, da bo na Srbskem drugače, ko pride kmet do veljave! Morda bi hotel »Slovenec«, da bi prišel kmet na Srbskem do take veljave kot kmet na Kranjskem, kjer sedijo v deželnem zboru »kmetje« dr. Sustersič, dr. Pegan, dr. Lampe, dr. Krek in lepo številno raznih župnikov in kaplanov! Srbski kmet bi se lepo zahvalil na takih zastopnikih v javnih zastopih! Tudi se je povzpelo »Slovenec« do neresnične trditve, da se razlikujejo srbske stranke samo po političnih programih, gospodarskega programa pa da nima nobena. Resnica je seveda čisto drugačea, ker imajo vse srbske stranke enak gospodarski program, vse so enako agrarne, kmetijske in samo zato na Srbskem ni gospodarskih bojev, pač pa imajo politične boje. Saj to je tudi čisto naravno. Srbija še nima velike industrije in zato ne more priti do nasprotja med industrijo (ki je ni) in med agrarom, zato mora voditi vsaka stranka in vsaka vlada agrarno politiko, ker druge gospodarske politike srbska država kot taka in tudi stranke ne morejo voditi. »Slovenec« seveda tega ne ve in zato piše neumnosti. S časom se bodo te razmere v Srbiji seveda spremenile. Kakor hitro se v Srbiji razvije industrija in nastanejo velika mesta, se bodo tudi politične stranke drugače grupirale in se bodo razlikovale med sabo tudi po gospodarskih programih.

Prvorazredno geografje imajo naši klerikali med sabo. Ti geografji so se hoteli postaviti in izdali so zemljevid novega Balkana. In kak je ta zemljevid! »Slovenec« ga je pripo-

ročal kot edino slovensko karto novega Balkana, v resnici je pa čisto navaden nemški zemljevid, na katerem se čita komaj kakih deset slovenskih besed, drugače je pa vse nemško oziroma — turško. Skopljaje se imenuje na tem zemljevidu Uškub, Veleš Köprüli, Tetova Kalkandele, Prilep Perlep, Bitolj Monastir itd. sama turška imena srbskih krajev. To je ravnotako, kakor ko bi Srbi izdali kak zemljevid slovenskega ozemlja in bi se nahajala na tem zemljevidu imena Laibach, Ober-Laibach, Loitsch itd. Pa Srbom bi se taka napaka na koncu koncev še dala oprostiti, ker danes še nimamo nobenega slovenskega zemljevida slovenskega ozemlja in krajevna imena bi se pač morala vzeti iz nemških zemljevidov. Z Balkanom je pa drugače. Srbi imajo toliko zemljevidov svojih starih in novih krajev, da bi klerikalne geografje veljalo samo par dinarjev in bi lahko zvedeli iz srbskih zemljevidov za srbska krajevna imena v Macedoniji. Ampak kdo bo tako vreden! Klerikalni geografji so kupili rajše nemško Freytagovo karto, prečrtali so na nji nemška imena Serbien, Bulgarien, Montenegro, Albanien, Griechenland, Konstantinopel, Saloniki — sploh imena držav in dyeh, treh večjih mest in napisali slovanska imena in tako »popravljen« zemljevid so poslali na Dunaj Freytagu z naročilom, da izdela »slovenski« zemljevid in — Slovenci smo dobili »slovenski« zemljevid balkanskih držav z nemškimi in turškimi krajevnimi imeni! Skoda, da ni vprašala »Slov. Matica« teh klerikalnih geografov za svet pri izdaji zemljevida slovenskega ozemlja. Manj truda in stroškov bi imela. Naročila bi kratkomačno vojno-geografskemu zavodu, da naj izdela v tem-intem merilu tointno ozemlje, zgoraj pa naj se stavi napis: Zemljevid slovenskega ozemlja. In Slovenci bi dobili »slovenski« zemljevid svojega ozemlja — z nemškimi in pomembnimi krajevnimi imeni! Tako bi storili klerikali, ki jim je samo do tega, da po ceni pridejo do čem več denarja.

Postava, očetovska dolžnost in človekoljubje. Mladi neporočeni ženi na Dunaju se je rodil otrok. Oče njegov je bil z Dunaja izgnan, mati piše očetu, naj pride pogledat svojega otroka. Oče pride. Policija ga izsledi in obsodi v zapor. Obtoženec se izgovarja, da je prišel pogledat svojega otroka na željo matere. Dekle poklicano pred sodišče potrdi izpoved svojega fanta, otrokovega očeta.

Posledica je bila, da je državni pravdnik dvignil proti njej obtožbo zaradi zapeljavanja k kaznivemu dejanju in da je bila obsojena na 14 dni zapore, kazen ji pa znižana na 12 ur zapore. Državni pravdnik se je pritožil. Dekle bo sedelo, ker je hotelo pokazati otroka njegovemu očetu. Oče bo sedel, ker je prišel pogledat svojega otroka; to je modrost.

Omnibuslinija Bohinjska Bistrica—Bohinjsko jezero. Deželna zveza za tujski promet in turizmo na Kranjskem otvori tudi v letošnji poletni sezoni med Bohinjsko Bistrico in Bohinjskim jezerom omnibuslinijo, ki prične voziti v nedeljo dne 28. junija t. l. Omnibus bode vozil vsak dan trikrat na Bohinjsko jezero in bo odhajal raz kolodvoru v Bohinjski Bistrici vsak dan ob 9. uri zjutraj, ob 11. uri dopoldne in ob 2. uri popoldne proti Bohinjskem jezeru in bo imel sledeče postaje: Bistrica, Hotel Sv. Janez, Hotel Sv. Duh — in končna postaja hotel Zlatorog. Ravno mimo teh postaj in po isti progi se bodo vračali omnibusi trikrat nazaj v Bistrico. Odhod iz hotela Zlatoroga ob pol 11. in ob 3. popoldne in ob 6. uri zvečer. Vozne cene so: Bistrica-Sv. Janez 60 vinarjev, Bistrica-Sv. Duh 70 vinarjev in Bistrica-Zlatorog 1 K. Ta komunikacijska zveza je gotovo velike važnosti za tujski promet v Bohinju in je posebno izletnikom in pasantom dana prilika, se za jako nizko ceno pripeljati na divno Bohinjsko jezero. Tudi so posamezni Bohinjski kraji in hoteli med seboj intenzivnejše zvezani. Za ljubljanske izletnike je ta omnibuslinija zelo prikladna in imajo gorenjski vlaki, ki odhajajo iz Ljubljane ob 6. uri zjutraj, dalje ob 6. uri 51 min. zjutraj in ob 11. uri 30 minut dopoldne direktno zvezo na to omnibuslinijo. Tiskani vozniki redi so afiširani v hotelih in gostilnah Jesenice, Bled, Bohinj.

Občni zbor okrajnega učiteljskega društva v Radovljici se vrši dne 18. t. m. ob 3. uri popoldne v Lescah v šoli z običajnim dnevnim vzporedom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Nesreča pri slamoreznici. Triletna posestnikova hči Angela Osredkar iz Polhovega gradca se je te dni igrala doma v bližnji slamoreznici. Otrok se je med igranjem približal stroju in je vtaknil

desno roko med zobe kolesa, ki mu je zmečkalo sredinec.

Z lestve je padel in si zlomil nogo. 36letni delavec Janez Strahar iz Kandrš v litjskem okraju je padel z lestve osem metrov globoko in si je zlomil pri tem levo nogo. Strahar je dobil tudi nevarne notranje poškodbe.

Z gnojnimi vilami nad nasprotnika. Posetnikovega sina Tvogusta Vrhovca je neki opekarski delavec pretekli ponedeljek ponoči obmetal s kamenjem in to v neki gostilni v Brdu pri Kozarijah. Vrhovca, ki se je prej z delavcem prepiral, je to silno razjezilo. Šel je v bližnji hlev, oborožil se je z gnojnimi vilami in jo je mahnil za nasprotnikom. Vrhovec je udaril svojega sovražnika po glavi in ga je znatno poškodoval.

Nesreča. Dne 7. t. m. se je prevrnil v Trčiču voz, na katerem je sedelo več izletnikov. Pri tem se je nevarno poškodoval neki čevljar-ski mojster, ki je uslužben pri tovarni Kozina. Več oseb je dobilo lahke telesne poškodbe.

Skala mu zdrobila desno nogo. Te dni je zdrobila skala v kamnolomu mesariju Pavlu Hajderju iz Novega mesta desno nogo pri stopalu.

5000 rubljev letne podpore se je po naročilu ruskega carja dovolilo protialkoholni organizaciji na Ruskem iz državne blagajne.

Ljubljana.

— Danes je slovenski Vidov dan. Pravoslavni Vidov dan bo 13. dni pozneje. Proslavite ta dan z darovi za C. M. D. ali pa za slov. sokolski zlet. Zbirajte po vseh gostilnah za sokolsko diplomu.

— Veselica pol. društva za kolizejski okraj se je vršila včeraj v »Narodnem domu«. Ker je bilo popoldne slabo vreme, je bila veselica sabo obiskana. Proti večeru pa se je nebo tako zjasnilo, da bi bila veselica lahko prav lepa, žal da je šla naša gospoda rajše gledat afrikansko kulturo k Šilukom, namesto, da bi pri-spevala za slov. kulturo v obliki knjižnice za »kolizejski okraj«. Orkester Sokola I. je krasno igral. »Ljub. Zvon« je zapel nekaj lepili pesem, plesalci so se vrteli, dobili so bili lepi, sploh vse je bilo lepo pripravljeno — samo sl. občinstvo je ostalo doma ev. je gledalo zamorce. Potem pa se bo zahtevalo delo, delo itd. Želimo, da bi društvo na kak način pokrilo škodo, ki jo je imelo včeraj v »Narodnem domu«.

— Zahvala. Letošnji ljubljanski cvetlični dan zabeležimo si s ponosom v spominsko knjigo. Svedoči nam namreč o veliki zavednosti in rodoljubni poštovanosti naših odličnih prijateljev in pospevalateljev slovenske kulture in narodne obrambe na ogroženih mejah. Darov in pri-spevkov iščemo ob raznih prilikah med letom, tako, da pride vsak zavedni rodoljub večkrat na vrsto, da položi dar doma na altar. Tu pa je prišel cvetlični dan in v 24 urah se je pridobil iz slovenskih rok in src lepo vsoto 4731 K 77v. Za to bogato narodno zbirko izrekamo iskreno zahvalo častitim Slovcem, ki so priredile cvetlični dan in v velice-nim gospodičnam, ki so vršile z ne-utrudljivo vneto razpečevanje cvet-lic, tako zahvala velja tudi njihovim gg. spremljevalcem. Hvala pev-skemu društvu »Ljubljanski Zvon«, ki je poživilo večerno veselico s popevanjem prelepih pesmi, hvala orkestru I. ljubljanskega »Sokola« za živahno sodelovanje. Hvala pa vsem Vam častiti rodoljubi, ki ste s svo-jimi darovi utrdili naše obmejne tr-djave in nam dali pomoč, da moremo tem uspešneje vršiti častno sloven-sko kulturno in obrambno delo! — V Ljubljani, dne 12. junija 1914. Za »Društvo sv. Cirila in Metoda«: Andr. Senekovič, I. r., prvomestnik. Za društvo »Braničor«: Aleksander Hu-dovernik, I. r., predsednik.

— Družba sv. Cirila in Metoda in socialno demokratična »Zarja«. Zadnjič smo se pogovorili z »Zarjo« čisto resno in programatično. »Zar-ja« mesto, da bi dokazala s čim se je družbino delovanje pregrešilo proti delavstvu žonglira s prežve-kanimi frazami. In »Slov. Narod« je šel ter s tem polemizira, češ da ne razume »Zarjinega« obrata, da soc. demokracija je za bratstvo med na-rodni in zato proti Družbi. To je ven-dar čisto enostavno: »bratstvo« bo doseženo med narodi, ko bodo veliki narodi recimo Nemci, male narode pohrustali. Takrat bo zavladalo bratstvo in vsakdo dela proti brat-stvu, ki skrbi za rast, obstoj in izo-brazbo malih narodov, kakor je na-rod slovenski. Zato, ker Družba skrbi za obstoj in izobrazbo naroda na mejah, ovira soc. demokratsko pojmovano bratstvo in zato je za pri-sodrugih.

— Moč krotitelja divjih zveri, levov in tigrov smo imeli včeraj pri-

liko občudovati v cirkusu Kludsky. Vse prisotno občinstvo je zadrževalo dih, ko je stopal med vrstami levov in tigrov, rjovečih in besnečih, po mlademu Kludskemu. Vsakemu je im-poniral njegov mirni energični na-stop, s katerim je držal zveri v šahu. Tudi ostali program, posebno vra-tolomno jahanje, hoje po vrvi, je ob-činstvo kvitiralo z obilnim aplavzom in dalo čutiti zadovoljstvo tudi hu-morističnim akrobatom in kitajskim artistom. Cirkus se splača iti po-gledat.

— III. slovenski vsesokolski zlet v Ljubljani. Stanovanjski odsek ima danes, dne 15. junija 1914, ob 149. zvečer sejo v zletni pisarni v Na-rodnem domu. Bratje! Čas hiti, zbe-rite se polnoštevilno, da se začasno pripravimo na obsežno in odgovorno nalogo, ki jo nam bo izvršiti!

— Nov konsum v Ljubljani. Vsled splošne neznosne draginje, ka-tera vlada sedaj v Ljubljani, se je začelo prebivalstvo dramiti iz dose-danega spanja in iskati izhoda, da si odpomore. Tako so se tudi južni železničarji obrnili s prošnjo do svo-jega ravnateljstva na Dunaj, da jim vstanovi v Ljubljani konsum. Rav-nateljstvu so bili predloženi dokazi, da v vseh krajih, kjer teče južna že-leznica, ni take draginje kakor pri nas. Zato je ravno sklenilo, takoj ustanoviti svojim uslužbencem »Kon-sum« društvo (Aprovisionierungs-Magazin), kakršen je že v Mariboru. Kakor smo izvedeli od nekega g. uradnika, je že ta stvar popolnoma gotova. Samo neki dogovor je še med uslužbenci, ali naj bo skladišče v mestu, ali pa izven pomerija, ker stanuje veliko uslužbencev izven me-sta, pa tudi tje je že skoraj rešeno. Člani, kateri ne stanujejo v mestu, bodo dobili pri nakupu v društvu po-trdilo, s katerim se na mitnici ska-žejo in dobijo, povrnjeni denar. V tem skladišču bodo dobili juž. žel. vse svoje potrebščine po najnižjih cenah, poleg tega pa še — provizijo. Kupovali bodo pa v njem poleg ljub-ljanskih, tudi vsi drugi uslužbenci iz prog od Krmina, Trsta, Reke in Zidanega mostu. Ti železničarji so hodili do sedaj vsak mesec dvakrat v Ljubljano in so si nakupili pri tu-kajšnjih trgovcih svoje potrebščine. Sedaj vse to odpade! Ker imamo pri nas vse v kartelu in organizirano, (celo berače, samo cestne pometaje še ne) bo to trgovcem precej na škodo.

— Slavno uredništvo »Dneva«. Ljubljana. Z ozirom na Vašo notico iz Postojne glede nekega kadeta. Vas prosim, da objavite tudi obtožbo pro-ti nekaterim vojakom 27. polka v tu-kajšnji vojašnici v Metelkovi ulici. Moja soproga, kakor moja služkinja pa tudi druge dame iz boljših kro-gov, ki so bile pri moji soprogi na obisku, so se že mnogokrat o surovih napadih od strani teh vojakov prito-žile. Sploh se nobene ženske v Me-telkovi ulici ne pusti mirno pasirati. Moja svakinja se še skoro sploh ne upa več po Metelkovi ulici iti in rav-no včeraj se mi je moja soproga zo-pet pritožila, da je bila v soboto po-poldne od vojakov, ki so stali pri vratih, nahrujena kakor kaka javna ženska. Prosim vsled tega slavno uredništvo, da isto v svojem listu opozori na te stvari poveljstvo 27. pešpolka ob enem pa tudi od c. kr. policijskega ravnateljstva zahteva, da ukrene vse potrebno, da ti surovi inzuliti od strani zgornještajskih vojakov prenehajo, ako želijo pokli-cani faktorji, da ne bodo postala raz-merje med ljubljanskim prebival-stvom in vojaštvom 27. polka nepri-jetno. Upamo, da bo ta prošnja za-legla.

— Amateurfotografi - planinci! V svrhu prirejanja skioptičnih pre-davanj po različnih krajih po slovan-skem jugu na Češkem itd. namerava si nabaviti Slov. planinsko društvo lepo večjo serijo skioptičnih slik (diapozitivov), najkarakterističnejših posnetkov razne vrste iz vseh de-lov naših planin. Ker omenjeno dru-štvo žal ne razpolaga s tozadevnimi potrebnimi fotografičnim materialom se tem potom obrača na vse sloven-ske fotografe - planince z uljudno prošnjo, da mu blagovolijo vpslati nekaj kopij iz zbirke planinskih po-snetkov (ali že kol primerno zbrane plošče, da si vsak prihrani delo ko-pij) v svrhu izbire najboljšega toza-devnega fotografičnega materiala, in sicer do 19. t. m. (Naslov: Osrednji odbor Slov. plan. društva, Ljubljana, ali osebno g. Rud. Badiuri, dež. rač. uradniku, istotam.) Izdelavo diapo-zitivov prevzame priznana planin-ca - amateurfotograf, gg. Bogumil Brinšek in Jože Kunaver, kar jamči, da pride fotografični material v spretni in varne roke! Plošče in ko-pije se vrnejo po uporabi varno za-vite nazaj. Podrobnejše poročilo o odbranih posnetkih z navedbo av-torjev itd. sledi v prihodnji številki »Planinskega Vestnika«. Upamo, da se bodo amateurfotografi planinci pravočasno odzvali temu vabilu ter drage volje združili pri tem velevaž-nem delu v prosep slovenskega

planinstva in proslavo naših prekras-nih planin!

— Umrli so v Ljubljani: Vladimir Virant, sin voznika električne železnice, pet dni. — Alojzij Tschern, posestnik-hiralec, 27 let. — Filip Pečelin, sin dninarice — hiralec, 19 let. — Lovro Cepuder, sin tovarniškega delavca, 8 mesecev. — Karel Pipan, čevljarjev sin, 2 leti. — Anto-ja Topolovšek, šivilja, 21 let. — Ma-rija Nevečny, žena železniškega kurjača, 31 let. — Leopold Znidar, sin užitarja, 15 let. — Andrej Raz-potnik, delavec v pivovarni, 16 let. — Josip Podraž, gostilničar, 35 let. — Mili. Cvirn, delavec, 55 let. — Aleš Krumpetar, posestnik, 58 let.

— Korak od poti ali Pepca s sadnega trga. Dunajska drama iz družbe v treh dejanjih in s predigro, katera se bode predvajala jutri v to-rek v kinematografu Ideal je pravi dunajski proizvod. Ne samo prizore obljubljenih dunajskih cest, in dunaj-ske znamenitosti, kaže nam ta film marveč tudi nekaj krasnih prizorov iz dunajske krasne okolice. Dejanje je jako genljivo. Danes zadnji dan prekrasna veseloigra »\$ 80 odstavek II.«

Grozna nesreča na volosko-opatijski električni železnici.

V petek ob pol 7. uri popoldne dogodila se je grozna nesreča na progi opatijske električne železnice in to v Iki. Voz, ki je vozil iz Lov-rane proti Opatiji, je skočil iz tira na zelo strmem klancu v Iki in z ne-popolno brzino drvil, proti hiši »Za-hej« v katero se je zaletel in se sko-raj popolnoma zdrobil. Ista usoda dogodila se je priklonemu odprtem vozu, tako da sta oba voza v par minutah tvorila kup podrtin. V vozei se je nahajalo kakih dvajset pasažirjev. Ko je voznik Potočki opazil, da ne funkcionirajo več za-vori, skočil je v voza in se s tem rešil gotove smrti, to sta storila tu-di sprevodnika Sampl in Grm in ne-koliko pasažirjev, ki so vsi srečno ušli z manjšimi praskami in ranami. Hnje se je pa godilo onim, ki so osta-li v vozovih oziroma niso imeli časa ali dovolj korajže one posnemati. Seveda se je takoj skočilo v pomoč in se je izveleklo iz razvalin vozov vse ponesrečence ene manj a druge več ranjene na veliko srečo pa no-benega mrtvega. Med ponesrečenci sta se nahajala tudi dva gospoda iz Ljubljane in sicer: Rudolf Biber in Rudolf Medić, ki pa na srečo nista smrtno nevarno ranjena. Težko ra-njeni so bili: Juli Blažek, Miha Su-rina in neki Avgust Lebers, a lažje ranjeni Avgust Sampl, Anton Stenja Rudolf Milič, Rudolf Savetič, Ivan Grm, Ivan Zeljan, dr. Marjan Her-linger, Ludvik Sommer in Tereza Jekel. Ranjence je prepeljala opatijsko reševalno društvo najprej v Opatijo, kjer se jih je pregledalo, povežalo, potem pa prepeljala Bla-žeka in Surino v bolnišnico na Reki a druge pa vsakega na njegov dom.

Smrtno nevarnih ran se ni moglo na nobenem konstatirati.

Enaka nesreča dogodila se je že pred tremi leti na istem mestu in na enak način. Moralo se bo pač resno misliti kako bi se dalo pre-prečiti, da se kaj enakega še v tretjič ne dogodi. Nesreče ni kriv nihče drugi kot strmina med Iki in Lovra-no. Uslužbenci, Potočki, ki je bil vodja voza in sprevodnika Grm in Sampl, so storili vse mogoče, da bi nesrečo preprečili a ker so uvideli, da je vse zaman, so poskakali iz vozov.

Kdor bode drugače poročal, ta laže in dela to edino iz sovraštva do opatijske električne železnice.

Sina v prisilno de-lavnico mater v zapor.

(Iz Krasa.)
Kakor smo že svoj čas v »Dnevu« poročali, je bil neki Janez Gor-nik iz zapore pobegnil in so ga dne 28. maja t. l. kakor se je izvedelo odvedli v prisilno delavnico v Ljub-ljano. Ko je pa to njegova mati Fran-čiška Gornik izvedela, da so njene-ga sina odpeljali tja, kamor je obsojen, se je bila tako razjezila nad soso-dom Jožefom Rožancem, da mu je zagrozila, da ga pože.

To nevarno grožnjo pa je nekdo takol orožnikom naznanil, zaradi nevarnega žuganja jo je orožništvo takoj prišlo in aretiralo, ter jo c. kr. okrajnemu sodišču v Cerklji v preiskovalni zapor izročilo; sodišče jo je drugi dan izpustilo iz preisko-valnega zapore na prosto, ker je baje svojo nevarno grožnjo sodišču priznala.

V podrobnosti o tem se še nam poroča sledeče:

Dne 28. maja t. l. se je Franciška Gornik iz Martinjaka silno razsrdila, na Jožefa Rožanca, posestnika v Martinjaku, do katerega goji že del časa hudo sovraštvo in kuha nad njim jezo ter ga doži in sumniči, da je po njegovem uplivanju prišel njeni sin »Janez Gornik« v prisilno delavnico. Ta dan je kar besnela in kričala javno po vasi, da bo nocoj kaj naredila, da bo pri »Susmanovih« vse v pepelu. Takoj na to se je še prišla na krlju za žep z besedami tu pa imam, s čemer je hotela izreči, da ima v žepu žveplenke, s katerimi bo zažgala Jožefu Rožancu poslopje, ki je pa kmalu na to izvedel o navedeni grožnji in se je ta silno prestrašil in z njim tudi drugi sovaščani, ker je v vasi pred nedavnim časom že dvakrat gorelo in jim je požar uničil vsa poslopja popolnoma do tla. Jožef Rožanc pa je še istega dne popoldne poslal po orožnike ter se z njimi podal na Franciško Gornik dom in je istemu Rožancu na to kar v obraz rekla: »Res sem rekla, pa ti tudi bom« (namreč zažgala). — Nato pa je še pristavila: »Se nocoj bi ti kaj naredila, če bi le mogla.« O izidu pa poroča našim čitateljem »Dneva« pozneje.

Trst.

Porota. Izid razprave proti O. Braico je obsodba na tri tedne zapor, katerega pa je detomorilka že odsedela. Po razpravi so Braico izpustili na svobodo.

Padec s prvega nadstropja. Šest metrov globoko je padel dveipolletni deček Aleks. Vatovec iz ulice N. Cigotti št. 99. Otrok se je sklonil skozi okno, pri tem pa je izgubil ravnotežje in je padel na dvorišče. Pri padcu se je otrok poškodoval na več mestih trupla, vsled česar je morala intervenirati zdravniška postaja. Nepazljivo mater so aretirali.

Samomor. — Lysol učinkuje. Poleg fenikalne in octove kisline se je pridobil pri samomorilnih kandidatih ugledno mesto tudi lysol. Tega je počastila te dni zvečer sedemnajstletna T. Dominis in ga je v njegovo čast in svojo kečno slavo popila 200 gramov. Uspeh seveda ni izostal. Celo poklicana zdravniška postaja ni mogla pomagati. Zaenkrat je Dominis izdihnila.

Denarne skomine so se lotile 25letnega R. Habermana in G. Kukanja, ki sta zaradi utežitve napadla nekega gospoda, ki je imel pri sebi listino, nabito s 3000 kronami. Na gospodovo ovadbo sta bila tička aretirana in odpeljana v zapore.

Plačilo med sabo. 12letni Rober in 4letni Malalan, oba iz Opčin, sta se te dni spravila na zelenjad. Hotela sta jo žeti z navadnimi krivci. Nekaj časa je šlo. Potem pa v nogo. Komu? Malalanu. Nehote, seveda. Toda noga je vendarle porazena. Malalan je najprej povezal openski zdravnik, nato so ga pa prepeljali v trž. bolnišnico.

Aretacija. Policija je aretirala 15letnega Josipa Gorderja, ki se je pripeljal na troške očetove služkinje iz Zagreba v Trst in je hotel poskušati svojo srečo celo med Albanci. Pri Gorderju so našli vložno knjižico, glasečo se na svoto 22.62 K in 130 K v bankovcih. Po pojasnitvi je že zapravil 50 K za obleko in vožnjo. Pridržali so ga v zaporu.

Spopad. 36letnega zidarja Ivana Giacominija sta sprekljala dva individuali v neki šentjakobski gostilni tako občutno, da je moral iskati pomoči na zdravniški postaji.

Vsled razžaljenja Veličanstva je policija aretirala nekega natakara D. Schiavona, ki je baje izustil razžaljevalne besede proti cesarju v bližini Vidma. Schiavon se slučajno ne spominja in obdolžitev taji.

Mačka je spraskala neko A. Gerlanec v ul. Soritario. Žena se je morala vsled ran zateči na zdravniško postajo.

Svedrovec? Policija je aretirala 24letnega, v ljudskem prenočišču stanujočega težaka Franca Kosiča iz Brestovice. V žepih so mu našli več vlomilnega orodja, iz katerega bi se dalo sklepati, da je Kosič dober poznavalec in prijatelj blagajen, Kosiča so zaprli.

Kolesar je podrl 5letnega Armanda Lauca in ga poškodoval, da mu je morala pomagati zdravniška postaja.

Tat. Radi tatvine je policija aretirala in zaprla nekega Goricanca, 19letnega Petra Zbona. Zbon je ukradel na parniku »Francesco Giuseppe« kuharju Rotenaislerju več reči, med drugim tudi fine cigarete, katerih pa ni mogel pred aretacijo niti pokaditi.

Zabavni večer, katerega je imel prirediti pevski zbor Z. J. Z. dne 14.

t. m. v gostilni Bonvechiati se je vsled nastopa Sokola pri sv. Jakobu preložil na nedeljo, dne 21. t. m.

Prepovedi. Vsled bojazni za javni red in mir so oblasti prepovedale »Legi nazionale« vohod v Škedenj z rikreatorijalno godbo. Torej so vendarle pomagali naši opomini! Legini paberkri v Škedenju so se nad to prepovedjo čutili užaljeni in so svojo prireditev v restavrantu »Sabbietta« pri Sv. Ani kratkomalo — preložili na prihodnjo nedeljo. Italijani so torej namenili izzivati to nedeljo pri Sv. Jakobu, prihodnjo nedeljo pa na slovenski zemlji v Škedenju. Radovedni smo le, kje bodo vspehi.

Zakaj je bilo izzivanje v Škedenju preloženo? Italijani pravijo: radi policije. Drugi zopet: ker ni bil prostor dovolj ograjen itd. Resnica pa je, da so se ti provokaterji zbal izzivati. Kaj porečejo v nedeljo? »Giovane Trieste« jim bo res pomagala pri napadanju z revolverji in nož, s palicami in dežniki, vprašanje pa je, če pojde to? Tudi mislijo Italijani, da bodo smeli imeti prihodnjo nedeljo vohod v Škedenj z godbo. Oblasti ponovno opozarjamo na nameravano izzivanje.

Rimska zbornica je imela v soboto svojo sejo.

30.000 K »NA OBROKE«.

Trst, 14. junija.

V ulici Giulia št. 70 ima Katarina Brinšek svojo trgovino jestvin. Toda Brinšek nima opravkov edine s trgovino. Zato je prepustila denarno vodstvo iste svojih tajnici, in blaginji obnem, 40letni E. Bradaschia. Nekaj časa je šlo vse v redu. Toda Brinšek je prodajala tudi zlato srebro in druge take reči. Vesela je bila svojih kupčij. Z Bradaschijo seveda v največjem prijetstvu.

Imena in stanovanja.

Brinškova je prodajala zlatno in druge vrednostne predmete tudi na obroke. Denar je vknjiževala tajnica Bradaschia. Tako je ena posojala, druga vpisovala in druga je bila druge vesela.

Pa je prišel usoden dan. Brinškova je začela preiskovati vknjižene dolžnike, začela je revidirati svote in primerjati vplačane obroke.

Ni.

O prevaru! Knjiga je bila sicer cela, toda dolžnikov ni bilo v nji. Brinškova se je znesla: dokazi?

Grom in strela.

Oni dan pride Bradaschia v trgovino kakor ponavadi, odpre predale, se prijazno razgovarja in tako dalje. Prijazno pa se ni razgovarjala z njo gospodinja; ko sta bili na samem, jo je prosila Brinškova pojasnil. Strah in groza sta spreletela ubogo tajnico.

Jok.

Kakor vse ženske: potrebe, denarja ni bilo in sem zastavljala. Boizen v hiši, jaz brez denarja — kam sem hotela poj? Peklenski duh me je pregovoril!

Če bi hotela biti Brinškova pravična, bi morala policiji izdati »hudobnega duha«. Toda ona je drugačna žena. Kar na kratko: ti si jemala, tebe naznamim. In zgodilo se je. Na policiji seveda tudi jok.

O ubogo načeto srce tajnice, ki si se žrtvovala za tako blag namen!

Najnovejša brzojavna in telefonska poročila.

SESTANEK V KONSTANCI.

Konstanca, 14. junija. Rusko brodovje je bilo opaženo ob 9. uri. Odposlan je bil takoj čoln proti caski jakti. Ob 10. uri je stopil car s hčerjo in prestolonaslednikom, velikim knezom Nikolajem in Sazonovim na suho, kjer je pričakovala kraljevska rumunska družina. Car se je s kraljem Karlom dvakrat pristrčno poljubil. Potem so bile pojedine. Zvečer se je vršil pregled vojaštva. Sazonov je bil odlikovan z velikim križem Karlovega reda.

TURČIJA KLIČE REZERVISTE.

Carigrad, 14. junija. V uradnem oklicu vojnega ministrstva so vpo-klificani rezervisti letnikov od 1887. do 1893. pod orožje.

ZANIMIVE PREDLOGE V FRANCIJI.

Pariz, 14. junija. Ministrski predsednik Viviani se je danes s celim kabinatom predstavil prezidentu. V tork se kabinat predstavi v obeh

zbornicah. Kar se vojaških predlog tiče, bo vlada zbornici v najkrajšem času predložila osnutek vojaške predpriprave mladine in organizacije rezervistov, kar vse ojači domobranstvo. Šele, če bodo te predloge pravomočno, bo vlada pripustila neke olajšave.

BOJI V ALBANIJI.

Drač, 14. junija. Iz Elbasana se poroča, da je kraj Giulima pri Tirani v rokah albanske žandarmerije. Pri Sazaleza je prišlo do bojev z orožniki. Ko so vstali dobili ojačenja so se morali orožniki umakniti. Vstali so elbasanski uradom sporočili, da pridejo v Elbasan v petek dopoldne.

DRAŠKI ŽUPAN ARETIRAN IN NA INTERVENCIJO IZPUŠČEN.

Drač, 14. junija. Draški župan Gjurgjevič, ki je bil aretiran in v preiskavi, je izpuščen na intervencijo ruskega člana mednarodne kontrolne komisije.

MED TURŠKO IN GRŠKO.

Carigrad, 14. junija. V grški notni na turško vlado ni stavljen noben rok; grška vlada le opozarja turško vlado, da odklanja vsako odgovornost od sebe za posledice, ki bodo nastale, če v najkrajšem času ne napravi Turčija redu v Mali Aziji.

IZ ITALIJE.

Rim, 14. junija. V več mestih, Rimu, Genovi in Turinu so se vršile prve občinske volitve po splošni enaki volilni pravici. Mir je bil povsod. Rezultat še ni znan.

Ravena, 14. junija. Železniški promet še ni povsod vzpostavljen.

SESTANEK NA KONOPIŠTU.

Dunaj, 14. junija. Cesar Viljem je odpotoval s Konopišta. Takoj po odhodu Viljema je bil k prestolonasledniku poklican grof Berchtold. Avdijska pri prestolonasledniku je trajala 3 ure. Avdijska takoj po odhodu cesarja Viljema znači važnost sestanka na Konopištu.

Mali oglasi.

Beseda 5 vinarjev. Najmanjši znesek 50 vinarjev. Pismenim vprašanjem je priložiti znamke 20 vinarjev. — Pri malih oglaših ni nič popusta in se plačujejo vnaprej; zunanji inserenti v znamkah. Zaključek malih oglasov ob 6. uri zvečer.

Mesečna soba, 2 lepi sobi z balkonom in prostim vvhodom se v Sodni ulici št. 6. I. nadstropje, takoj odda. 470—x

Lepo stavbišče na prodaj za primerno ceno. Poizve se Spodnja Šiška, Kamniška ulica 234.

Soba s posebnim vvhodom se odda Nova ulica 5. Vpraša se pri hišniku. 542—2

Kneza Auersperga radioaktivno kopalnice

Toplice na Kranjskem

Postaja dolenske železnice Straža-Toplice. Akratov vrelc 38°C, ki daje nad 30.000 hl radioaktivne vode na dan. Velika kopalnica, posebne in močvirne kopeli. Elektroterapija, masaža, s komfortom opremljene gobe, izvrstne restavracije. — Indikacije: revmatizem, protin, nevralgija (ishias), nevastenija, histeria, ženske bolezni itd. Prospekte daje kopalniško ravateljstvo.

Sezona od 1. maja do 1. oktobra.

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Kdor želi svojo sedanjo negotovo in slabo plačano službo zamenjati z boljšo, išče dobrega in lahkega postranskega zaslужka,

kdor uživa ugled in zaupanje pri svojih prijateljih in znanih,

kdor se ne plaši pred akvizicijskim poslom, če se mu dobro izplača,

ta naj nemudoma sporoči svoj naslov pod »Poštni predal 47«, Ljubljana.

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Prosim, ozirajte se na mojo trgovino!

Tužnim sream naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem prežalostno vest, da je naša ljubljena soproga, mati, teta in svakinja gospa

Alojzija Čuk,

soproga učitelja

danes ob 1/22. uri jutraj po dolgi in mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v 46. letu starosti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage ranjke se bo vršil na ponedeljek dne 15. junija t. l. ob 4. uri popoldan iz dež. bolnice k sv. Križu.

Ljubljana, 14. junija 1914.

Brez posebnega obvestila.

St. 3256/V. u.

Razglas.

O klasifikaciji konj l. 1914.

1. V smislu § 4. zakona z dne 21. decembra 1912, drž. zak. št. 235 vrši se klasifikacija konj za mesto Ljubljano po okrajih naslednje dni:

- dne 16. junija za I. (šolski) okraj,
 - dne 17. in 18. junija za III. (dvorski) okraj,
 - dne 19. in 20. junija za IV. (kolodvorski) okraj,
 - dne 22. junija za V. okraj (predkraj), Crna vas, Ilovica, Hauptmanca, Karolinska zemlja, Hradeckega in Kurja vas,
 - dne 23. junija za II. (šentjakobski) in za VI. okraj (Vodmat) in vse konje, ki se omenjene dni iz kakršnegakoli vzroka niso mogli pripeljati.
2. Posestniki iz III. in IV. okraja se pismeno obveste, kdaj jim je privedi konje.
3. Konje iz vsakega okraja je ob istem času in sicer ob določeni uri privedi na trg Tabor.
4. Konje je privedi posamez in ob uzdi, vozove in vprego pa je pustiti doma.
5. Vozove puščati na Taboru ali v neposredni bližini ni dovoljeno.
6. Posestniki, ki ne pripeljejo svojih konj pred kvalifikacijsko komisijo, se kaznujejo z globo do 200 K, eventualno z zaporom do enega meseca.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 15. maja 1914.

V skladišču blaga

Malvina Weisz

Ljubljana, Šelenburgova ul. 1, nasproti »Kazine«.

1 komad rjuha, 2 m dolga, brez šiva	K 196
1 komad namizni prt s 6 servijeti	196
1 komad namizni prt iz damasta (bel)	196
3 komadi brisače, izvrstne	196
6 komadov platnenih prtov za steklenino	196
1 komad klotasto spodnje krilo s svilenim leskom	196
6 parov ženskih (dolgih) ali moških (kratkkih) nogavic	196
12 komadov ženskih in moških žepnih robcev	196
1 komad moška srajca (bela ali barvasta)	196
1 komad spodnje hlače iz kepra, francoskega fazona	196
2 komada moške spodnje hlače, kratke iz zefirja	196
1 komad ženska srajca s trakom obrobljena ali vezena	196
1 komad ženska srajca iz šifona	196
1 komad ženske hlače iz šifona z volanom	196
1 komad ženski reformni predpasnik iz kretona	196
2 komada moderčkov (šifon), lepo nakinčanih	196
1 komad predpasnik iz klot, olepšan v vsakršnih fazonah	196
1 komad povojna blazinica s trakovi in vezeninami	196
1 komad svilen šerpa ali ruta	196
2 komada platnene blazine s franžami za divan	196
1 komad svilen robec (ruta) prima	196
1 komad moška nočna srajca, prav velika	196
1 komad predpasnik iz listra, prav velik	290
1 komad šal	250
1 komad bluz za izhod	196
12 komadov brisalk za prah	196

Na deželo se izpod 10 kron ne pošilja.

Pošilja se tudi po poštne povzetju, ako blago ne ugaja, se denar vrne.

Izvanredna prilika za delavce!

Najnovejše konfekcije za dame, deklice, gospode, dečke in otroke.

Cele obleke za gospode od K	8—, 12—, 15— naprej
Cele obleke za dečke	4—, 6—, 8—
Cele obleke za otroke	2—, 3—, 4—
Pelerine za gospode	7—, 8—, 9—
Sportne raglane	12—, 14—, 16—
Klobuke	1—, 150, 2—
Kostume za dame	9—, 12—, 15—
Damske sako in paletot	6—, 8—, 10—
Krila spodnja in gornja	2—, 3—, 4—
Hišne halje za dame	390, 490, 590
Slamnike	50, 1—, 150
Pristni panama	6—, —, —

Vse drugo po priznani čudovito nizki ceni.

Oglejte si velike izložbe.

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIČ, Ljubljana, Mestni trg št. 5-6. Telefon št. 132.

Dober zaslužek

dobe intelligentni in marljivi ljudje brez posebnega truda.

Kje in kako izvedo, ako „Anončni ekspediciji“ v Ljubljani naznanijo svoje naslove v zaprtih zavitkih z napisi „Dober zaslužek“.

Modistinja

Minka Horvat, Ljubljana, Stari trg 21.

Priporoča svojo veliko zalogo damskih in otroških klobukov, športnih čepic in vseh potrebnih za modistke. — Popravila se točno in najcenejše izvrše.

Izurjene likarice

z dnevno plačo 4—5 kron se takoj sprejmejo v tovarno perila. — Ponudbe sprejema „Anon. ekspedicija“, Ljubljana, Šelenburgova ulica 6.

Baška!

Prvo čisto slovansko kopališče ob Adriji

Hotel Velebit

lastnik Hrvat A. Tudor na otoku Krku (Veglia), Istra.

Izvrstna kuhinja, nič zdraviliške takse.

Hotel ima krasen položaj, je okoli 20 korakov oddaljen od morja proti kopališču. Nova moderna zgradba; oskrbljen je z izvrstno pitno vodo. Pred hotelom velika terasa. Dnevna zveza s parobrodom z Reko. Vse informacije, prospekte, daje zastoj in franco lastnik hotela.

Dne 31. maja se je otvorila v hotelu „Tratnik“, Sv. Petra cesta 25, v Ljubljani

nova kavarna

Za obilen obisk se priporočata

Leop. in Alojzija Tratnik.

Št. 11.116.

Razpis ustanove za uboge vdove.

Na dan obletnice poroke Njene c. in kr. visokosti gospe nadvojvodinje Marije Valerije, je pri mestnem magistratu razdeliti 400 K med pet ubogih ljubljanskih vdov (to je vdov, ki imajo v Ljubljani domovinsko pravico).

Nekolekovane prošnje, v katerih je natanko navesti gmotne, zdravstvene in rodbinske razmere (dohodke, bolezen, število nepreskrbljenih otrok itd.), je vlagati

do vštetega 31. julija 1914

na vložnem zapisniku mestnega magistrata.

Mestni magistrat ljubljanski,

dne 9. junija 1914.

Učiteljska tiskarna

: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6 :

se priporoča slavnemu občinstvu za izvršitev vsakovrstnih tiskovin. Vsled najmodernejšie uredbe izvršuje naročila najokusnejše in v najkrajšem času. — V zalogi in razprodaji ima najnovejše izborne mladinske spise, kakor tudi vse šolske, županijske in druge tiskovine.

Litografija. Cene najnižje! Notni stavek.

Cirkus Kludsky se je od zadnjega gostovanja 10krat povečal.

Samo 7 dni
in nobenega dneva več
od 13. t. m. do incl. 19. t. m.

Ljubljana

Miklošičeva cesta
nasproti
Justične palače.

Predprodaja vstopnic od 10. dop. do 6. zvečer v trafiki gosp. Česar, Šelenburgova ulica in pri cirkuški blagajni.

Kludsky-jeva velikanska cirkuška razstava

Največji živi nilski konj na svetu.
Nabavna cena kron 30.000.

200 oseb
prvovrstne umetniške moči.

300 živali iz vseh delov sveta.

Skupina Kitajcev in Arabcev.

Velikanski šotor za gledalce,
obsegajoč čez 6000 oseb.

V ponedeljek 15. junija 1914 ob 8^{1/2} zvečer

velika paradna otvoritvena predstava

in v sredo dne 17. junija 1914

po 2 veliki slavnostni predstavi

ob 4. popoldne in ob 8^{1/2} zvečer.

Ob delavnikih ob 8. uri zvečer

velika predstava.

Največji živi nilski konj na svetu.
Nabavna cena kron 30.000.

Stalni posebni vlaki
65 lastnih voz za prevažanje.

Lastna električna centrala.
Ognjegasil, krojačnica, tiskarna, sedlarstvo, ključavničarstvo, kovačnica, lastne telefonske naprave.

10 slonov, 6 ceber,
cebroidi, kengruji, Nilski konji,
22 levov,
tigri, severni rujavi in več vrst drugih medvedov, kamele, lame, opice psi itd. levi in tigri-bastardi.

Loža za 4 osebe
K 16.—

Sedež v loži
K 4.—

Zaklopni sedež
K 3.—

I. prostor
K 2.—

II. prostor
K 1.50.

III. prostor
K 1.—

Stojlišče na galeriji 70 vin.

Jako nizke vstopne cene.

Pri popoldanskih predstavah od narednika dalje in otroci pod 10. letom na vseh prostorih polovične cene.

Stojlišče 40 vin.

Zvečer polne cene.